

med Hensyn hertil og til de almindelige Bemærkninger om disse 3 Lovforslag er jeg fuldstændig enig med den ærede Ordfører. Specielt den nye Ændring kan vi fra vor Side ogsaa tiltræde. Det er jo en Ændring indenfor den sociale Lovgivning, gennem hvilken man faar Love, som i første Række siger, at det er bedst for Invaliderne at være paa Landet, thi dér er det baade billigere og sundere; de ensartede Præmier vil jo her betyde en virkelig Fordel.

Naar jeg har taget Ordet ved denne Enestebehandling, er det i Anledning af disse Lovforslags Behandling i det høje Landsting. Der er gjort nogle enkelte Bemærkninger fra Venstres Ordfører dér, Frk. Olga Knudsen, til § 13 med Hensyn til at overlade Administrationen fra Kommunerne til Sygekassernes Bestyrelser den Sygekassemedlemmet tilkommende Hjælp i Overensstemmelse med Bestemmelsen i Fattiglovens § 63. Vi deler ikke den Ængstelse, som det ærede Medlem Frk. Olga Knudsen udtalte. Vi tror, at Ministeren her har faaet en meget heldig Ændring ind, der yderligere vil understrege denne Lovs sociale Karakter.

Fra den socialdemokratiske Ordfører Hr. Jacobsen blev der rettet den Henstilling til Ministeren ikke at følge det Raad, som var givet af det konservative Folkepartis Ordfører i Folketinget med Hensyn til Definitionen af Begrebet Medicin, men den højtærede Indenrigsminister er jo sikker paa, at Hr. Jacobsen maa have misforstaaet de Udtalelser, som faldt i Folketinget. Vi har fra første Færd været noget ængstelige ved at gaa til en almen Definition af Begrebet Medicin, men vi har ønsket, at forskellige Arkana, som kan virke helbredende, kunde blive optaget i en saadan indenrigsministeriel Farmakopé. Vi har ikke paa noget Felt søgt at faa udvidet Begrebet Medicin.

Endvidere blev der ført en Diskussion mellem den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem Hr. Vejstrup angaaende Indfødsretten som Betingelse for Optagelse i en Sygekasse. Det glædede mig meget at høre Indenrigsministerens ganske uforbeholdne Udtalelse om, at Indfødsret ikke var nødvendig for at kunne blive Sygekassemedlem, men jeg skal gøre opmærksom paa, at i den paa Indenrigsministeriets Foranledning udgivne „Danmarks sociale Lovgivning“ har Sygekasseinspektør Wittrup om dette Spørgsmaal skrevet, at det maa under Lovens Tavshed antages, at dansk Indfødsret kan sættes

som Betingelse for Optagelse i en anerkendt Sygekasse. Efter Ministerens bestemte Udtalelser her maa dette altsaa ikke være Tilfældet længere.

Endelig viste der sig under disse Lovforslags Behandling i Landstinget en ny Stjerne, muligt det kun var et Stjernesked, paa den socialdemokratiske Himmel. Det ærede Medlem Hr. Steincke modtog megen Hyldelse fra alle Sider i Landstinget for sin Dygtighed, sin store Erfaring, ja, man gjorde ham næsten til Midtpunktet ligesom Kejseren i første Halvdel af Kejserens nye Klæder. Medens saavel det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen som det ærede Medlem Hr. Jacobsen paa ethvert Stadium af af denne Sags Behandling har glædet sig ved det store Fremskridt i vor sociale Lovgivning, som denne Lov vilde være Indledningen til, kom Hr. Steincke i sin Ordførertale ind paa forskellige Vanskeligheder. Saaledes udtaler han om Invalidforsikringslovforslaget, „at vi ikke finder dette Grundlag retfærdigt eller heldigt.“ Han siger: Vi er fra vor Side meget betænkelige ved denne Lovgivningsform. Endelig kommer han ind paa en tredje Mangel ved Lovgivningen, nemlig Refusionsreglerne, og beskriver den Labyrinth af Refusionsregler, som vi har faaet, og udtaler, at dette Lovforslag kun vil gøre Forholdene endnu værre. Naar man nu hører en saadan Indledning, bliver man jo en lille Smule overrasket ved at høre Slutningen; thi han slutter med at anbefale Lovforslaget til uændret Vedtagelse i Landstinget. Det tror jeg dog, man kan kalde noget overraskende og noget uligevægtigt.

Jeg tror, at hans personlige Angreb mod mig rent objektivt set maa siges at have samme Karakter. I Landstingstiden den Pag. 1101 beskylder han mig for at have været usandfærdig, at tale mod bedre Vidende og endelig at have ærefornærmet ham i Anledning af hans Arbejde „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“. Hvad er da min Brøde? Allerede da de Radikales Invalidforslag var til Behandling i Fjor, kom flere af Partiordførerne ind paa at omtale det af Hr. Steincke da lige udgivne 1ste Bind af „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“. Ogsaa jeg omtalte dette Værk og udtalte, at naar Indenrigsministeren havde gjort sig den Ulejlighed at søge fremskaffet et rationelt Grundlag for en Forsørgelseslovgivning, maatte vi vel komme ind paa at undersøge disse Foranstaltninger. Men da jeg henvendte mig saaledes til Indenrigsministeren, fik jeg det Svar: „Det vil være det billigste — det skal jeg indrømme —, men